

ISRAEL I ENDETIDEN

I dag ser vi, at Israel mister det ene landområde efter det andet. Staten Israel søger hjælp fra FN, USA og EU. De prøver ved forlig med fjendtlige naboer at opnå fred med det resultat, at de bid for bid giver „løftets land" fra sig for en højst tvivlsom fred. Hvor skal dette ende?

Der er vel ingen tvivl om, at Israel havde en speciel opgave på det gamle testaments tid. Abraham regnes som jødernes stamfar. Han troede på Gud i modsætning til folk i andre lande, som tilbad forskellige afguder. Fordi Abraham troede på Gud blandt mange hedenske folkeslag, ville Gud på en speciel måde være med ham og velsigne ham.¹

Men historien viser, at jødefolket ikke bestandig satte sin lid til Gud. De veg bort fra Gud og dyrkede fremmede guder. De overtrådte Guds bud og forskrifter og gjorde det, som var ondt i Herrens øjne. De måtte tage konsekvenserne af deres valg, akkurat sådan som vi må det.

Løfterne, de havde fået, var tydelige. Hvis de hørte på Herren deres Guds røst og gjorde det, der var ret i Hans øjne, og gav agt på Hans bud og alle Hans forskrifter,... da ville Gud

være med dem og beskytte dem. Hvis de i stedet valgte at gå deres egen vej, havde de ikke længere Guds beskyttelse. Sådan ser vi, at Guds løfter gennem hele Bibelen er bygget på betingelser.² Det hændte ofte, at Israels folk fulgte sine egne impulser, som gik på tværs af Guds retningslinier. Historien viser os, at hvis de ikke angrede deres synder og vendte om, blev de hurtigt okkuperet af fremmede herskere. De blev spredt blandt andre folkeslag, blandet med andre folkeslag, ranet og forfulgt. De måtte bære følgerne af deres egne handlinger. De måtte bære konsekvensen af, at de veg bort fra Guds vej, love og forskrifter.

Jøderne havde en offertjeneste. Hvis de havde syndet, skulle de selv tage et lyddefrit lam, bekende sin synd og selv tage livet af dyret. Selvfølgelig kunne denne ceremoni i sig selv ikke frelse dem, der udførte handlingen, men ofringen skulle udføres i tro, idet de så frem til, at Jesus Kristus skulle komme og give Sit liv én gang for alle, sådan at „enhver, som tror på Ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv."³

SOM ET MENNESKE

Efter syndefaldet var menneskene egentlig fortabte, for Gud havde jo sagt, at „syndens løn er døden..."⁴ Men Guddommen havde en redningsplan. Gud havde en sådan kærlighed til menneskene, at Han bestemte sig for at give Sin Søn den enbårne, sådan at han kunne frelse mennes-

kene. Jesus Kristus var også villig til dette. Ja, han fornedrede Sig, og kom til denne jord i syndigt køds skikkelse.⁵ Det var kun som menneske Han var i stand til at frelse os, for mennesket var faldet i synd, og den eneste måde at redde menneskene på var ved, at Skaberen/Ordet/Guds Søn blev menneske og levede et liv uden at synde.⁴³ Det gjorde Jesus. Der står: „Derfor måtte Han i ét og alt blive Sine brødre lig, for at Han i sin tjeneste for Gud kunne blive en barmhjertig og trofast ypperstepræst til at sone folkets synder. Thi som den, der selv er blevet fristet og har lidt, kan han komme

dem til hjælp, som fristes." Og videre: „Thi vi har ikke en Ypperstepræst, som ikke kan have medlidenhed med vore skrøbeligheder, men En, som har været fristet i alle ting ligesom vi, dog uden synd. Lad os derfor med frimodighed træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid."⁶

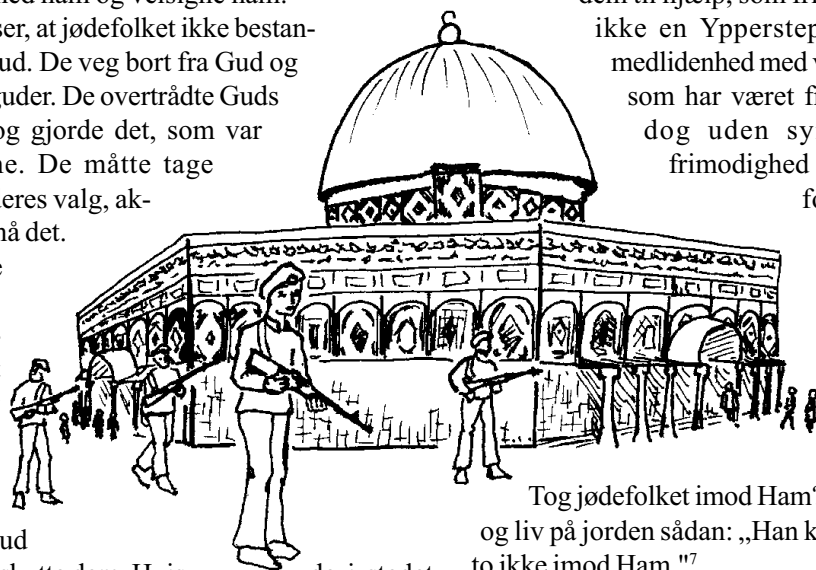
DE FORKASTEDE JESUS

Men hvordan var det, da Jesus kom her til jorden?

Tog jødefolket imod Ham? Bibelen omtaler Jesu fødsel og liv på jorden sådan: „Han kom til sit eget, og Hans egne tog ikke imod Ham."⁷

Ved hjælp af en lignelse fortæller Jesus, hvordan jødernes ledere bestemte sig for at dræbe Jesus.⁸ I denne lignelse finder vi husbonden (Gud), sønnen (Jesus) og vingårdsmændene (Israels ledere, som vildledte folket). Da sønnen (Jesus) kom for at hente høsten, slog vingårdsmændene ham ihjel.

Det var jøderne, der stod bag Jesu død, og som råbte: „Korsfæst Ham, korsfæst Ham!"⁹ De forkastede Jesus som deres konge, idet de sagde: „Vi har ingen anden konge end kejseren."⁹ Det var dem, der sagde: „Hans blod komme over os og vore børn!"⁹ Sådan traf de jødiske ledere deres valg og drog folket med sig. De valgte Barabbas. Han, der var røver og morder, repræsenterede Satan. Kristus var Guds repræsentant. Det folk, som valgte Barabbas i stedet for Kristus, skulle i al fremtid lære Barabbas' grusomhed at kende. På grund af Israels folks valg siger Jesus: „*Har I aldrig læst i skrifterne: 'Den sten, bygmestrene vragede, er blevet hovedhjørnesten. Fra Herren er dette kommet, underfuldt er det for vore øjne.'* Derfor siger Jeg jer, at Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk, der bærer dets frugter. Og den, der falder på denne Sten, slår sig fordærvet; men den, som Stenen falder på, ham skal den knuse. Og da ypperstepræsterne og farisæerne hørte hans lignelser, forstod de, at det var dem, han talte om."¹⁰ Jesus selv sagde, at det var jøderne (Israels ældste, der vildledte folket), der forkastede Jesus, og han lyver ikke.

Jøderne havde gennem Jesu liv set Guds kærlighed, godhed, retfærdighed og barmhjertighed. Nu vragede og ringeagtede de Frelseren. Blodet, der randt på Golgata, var det lod på vægtskålen, der forårsagede deres undergang som Guds udvalgte folk. Sådan vil det blive på den sidste store dag, da de, der forkaster Guds nåde, vil få deres dom.³⁸

Lignelsen om vingården gælder derfor ikke bare jødefolket. Den har også et ord at sige til vor tids kirkeledere, præster, religionslærere og de, der er blevet kendt med Jesus Kristus og Bibelens sandheder. Jesu efterfølgere skal med glæde - ved Helligåndens hjælp - genspejle Kristi karakter i hverdagen. De skal ikke bare være ordets hørere, men også dets gørere. Hvis de ikke lever op til deres ansvar og kald, vil Gud vælge andre til at fuldføre Guds store plan med menneskeslægten.

I Daniels bog forudsagde engelen Gabriel, at et tidsrum på „70 uger” eller 490 år var afmålt for jødefolket.¹¹ Denne profeti skulle regnes fra den tid, da „ordet om Jerusalems genrejsning og opbyggelse udgik.”¹² Ifølge historien og Ezras bog, kapitel 7 blev denne befaling givet under kong Artaxerxes' 7. regeringsår i år 457 f.Kr. Profetiens tidsperiode ender således i år 34 e.Kr. I begyndelsen af de 7 sidste år (den 70. uge), dvs. i år 27 e. Kr. skulle „en Salvet, en Fyrste, komme”.¹² Dette gik i opfyldelse, da Jesus blev døbt i Jordan. Midt i ugen skulle „slagtoffer og afgrødeoffer ophøre.”¹² Det gik i opfyldelse, da Jesus døde på korset. Ved afslutningen af den 70. uge stadfæstede jøderne deres „skæbne” som en nation, som Guds udvalgte folk, idet de stenede Stefanus og forfulgte de kristne, bl.a. ved Paulus. Dvs. ved afslutningen af de „70 uger”, år 34 e. Kr. ophørte jøderne at være Guds specielle folk fremfor andre nationer. Derfor siger Bibelen: „Halvfjerdsindstyve uger er fastsat over dit folk...”¹¹ Vi minder igen om Jesu egne ord til jødefolket: „Guds rige skal tages fra jer og gives til et folk, der bærer dets frugter.”¹⁰

Da Paulus blev omvendt og begyndte at fortælle jøderne om frelsen i Jesus Kristus, „blev de (jøderne) fulde af skinsyge og modsagde og spottede det, som Paulus talte. Paulus og Barnabas fik da frimodighed til at sige: Det var nødvendigt, at Guds ord først skulle tales til jer; men siden I forkaster det og ikke agter jer selv værdige til det evige liv, se, så vender vi os nu til hedningerne.”¹³

HVEM ER EN SAND JØDE I DAG?

Bibelen taler om „en rest af Israel”, som vil leve og være beredt til at tage imod Jesus Kristus, når Han snart kommer for at hente Sine. Paulus taler om „Abrahams børn”. Spørgsmålet er derfor: „Hvem er en sand jøde i dag?” Apostelen Paulus siger det sådan: „Thi jøde er ikke den, som er det i det udvortes, og omskærelse er heller ikke det, som sker udvortes, i kød; men jøde er den, som er det i det indvortes, og omskærelse er hjertets omskærelse, som sker ved Ånd, ikke efter bogstaven.”¹⁴ Et andet sted siger Paulus: „Derfor skal I vide, at de, som er af tro, de er Abrahams børn.” Og videre: „Her er ikke forskel på jøde og græker, træl og fri, mand og kvinde; thi alle er I én i Kristus Jesus. Men når I hører Kristus til, da er I jo Abrahams afkom, arvinger i kraft af forjættelse.”¹⁵ Er det ikke klare ord? Alle de, der i tro har taget imod frelsen i Jesus Kristus, er Abra-

hams børn, arvinger til løftet. Jøderne har ingen forrang. De bliver ikke frelst, fordi de er Abrahams kødelige efterkommere. Det gælder for dem, som for andre, at de må tage imod Jesus som mellemmand mellem Gud og mennesket for at blive frelst. Derfor siger Jesus: „Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved Mig.” Og det er „enhver, som tror på Ham, der ikke skal fortæbes, men have evigt liv.”¹⁶ Dette er ingen erstatningsteologi, men Bibelens teologi.

Derfor, enten vi er jøder eller arabere, nordmænd eller danskere, må vi gennem Jesus Kristus for at få nåde og tilgivelse og blive godtaget af Gud. Vi må fødes på ny. Vi må forvandles i vort sind, idet vi beskuer Jesus.⁴¹

Idet vi helt og fuldt siger ja til Ånden og nej til kødet med dets lyster og begær, vil vi ved Helligånden få del i guddommelig natur.⁴² Denne proces må alle gennem for at få evigt liv.

EN REST TILBAGE

Men Gud har ikke forkastet sit folk. Bibelen fortæller os, at der er „en rest tilbage”.¹⁷ Til trods for at Israel, som en nation, undlod at tage imod Jesus som Messias, forsøger Gud fortsat at nå den enkelte (israelit) ved Guds ord og ved Helligåndens påvirkning af deres sind.

Når Jesus kommer igen, vil der være „en rest” eller „en levning” tilbage af Israel - en rest af Guds folk. Vi har jo set, at Guds sande børn i dag er det åndelige Israel, de, der i tro har taget imod Jesus. De er Abrahams børn, arvinger til løftet.¹⁵ Vi tror, at denne „rest” vil bestå af sande kristne, omvendte arabere, muslimer, israelitter, katolikker m.fl. Det betyder ikke noget, hvilken kulturel eller religiøs baggrund den enkelte har haft, men de må være kommet frem til en fælles erfaring, nemlig **at de alle er blevet kendt med Frelseren, Jesus Kristus**. De må alle bestemme sig for at følge Ånden og ikke kødet, og de må forstå, at de må have en stadig forbindelse med Gud for at få kraft fra Gud til at leve i pagt med Guds vilje. Derfor står der om de frelste, som lever, når Jesus kommer igen, at det er dem, der har „de helliges udholdenhed og som holder fast ved Guds bud og Jesu tro,” og „de har tvættet deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.”⁴⁴ De har i ydmyghed taget imod frelsen i Jesus Kristus - i tro.

Apostelen Paulus skriver i Romerbrevets 11. kapitel og 20. vers om Israel, at „de blev brudt af på grund af deres vantro.” Men senere i vers 23 bekræfter Paulus, at jøderne også har mulighed for at omvende sig og tage imod frelsens gave. Paulus skriver det sådan: „Men også de andre skal blive indpodet, hvis de ikke bliver i deres vantro; Gud har jo magt til at indpode dem igen.” Jesus er stammen, Hans efterfølgere er grenene.²⁰ Jødefolket, som en nation, afskar sin forbindelse med Jesus, idet de forkastede og korsfæstede Frelseren. Men som enkelt-individer kan de blive podet ind igen, hvis de tror, at Jesus kom her til denne jord for ca. 2000 år siden, og tager imod Ham som den eneste, der kan frelse fra synd.²¹

STÅ OP OG GÅ

Jesus er altid villig til at tage imod os. „Den, som kommer til mig, vil jeg aldrig støde bort.”²² Han står der, som

faderen til den fortabte søn, med udstrakte arme og vil gerne tage imod os. Men vi må også gøre vor del. Det var ikke nok, at den fortabte søn tænkte på at gå hjem til sin far. Nej, det var først, da han realiserede sit ønske og sine planer, da han stod op og gik hjem, at der blev genkomstglæde. Sådan må vi også komme til Jesus, enten vi er jøder, arabere eller nominelle kristne. Gud kalder på dig og opfordrer dig til at tage dette valg nu.²³

ANTIKRIST

Der er mange, der tror, at Antikrist skal komme i fremtiden. Martin Luther sagde på sin tid: „*Paven bærer Antikrists kendetegn*“.³⁹ Og: „*Paven er Antikrist*“.⁴⁰ Reformatorerne var ikke i tvivl om, hvem der var den store antikristelige magtfaktor, som Bibelen omtaler. Alle kendetegnene på Bibelens Antikrist, „skøgen“ eller „dyret“ fra havet, passer på pavemagten. (Se hæftet „*Hold øje med magteliten og den globale union!*“).

At Antikrist er en magtfaktor, som først skal opstå lige før Jesus kommer igen og regere en kort tid, er en teori, der stammer fra den katolske kirke gennem jesuit-præsten Francisco Ribera fra Spanien, som levede på 1500-tallet. Dette var et smart træk fra katolikernes side for at aflede opmærksomheden på, hvem der var Bibelens store Antikristelige magtfaktor. Men Bibelen og historien bekræfter, at pavemagtens magtmisbrug i middelalderen vil genoplives i den sidste tid lige før Jesus kommer igen,²⁴ og vi ser i dag, hvordan både stat og kirke laver et centraliseret europæisk- og globalt lovværk, som binder nationer og kirkesamfund sammen - efter et katolsk mønster. Både stat og kirke, de fleste protestanter og katolikkerne vil slå sig sammen for at indføre „dyrets mærke“.

Så Antikrist er her. Denne økonomiske, politiske og religiøse magtfaktor er i fuld aktivitet for at samle verden under sin paraply, den katolske kirkes paraply - gennem diplomati, europæiske- og internationale love, stærke forbund og alliancer, gennem stikord som „solidaritet“, fred, samhold, enhed osv.

MIDT-ØSTEN KONFLIKT ELLER GLOBAL KONFLIKT?

Da Gud sluttede pagt med Abraham, sagde Gud: „*Dit afkom giver jeg dette land fra Ægyptens bæk til den store flod, Eufratfloden.*“³⁶ Hvis det er Eufrat, der menes her, så

er dette ord allerede opfyldt på kong Salomons tid. For Salomon herskede over alle konger fra floden til filistrenes land.³⁷

Mange Israel-tilhængere tror, at Israel skal få deres tabte grænser tilbage, sådan som grænserne var, efter deres indtagelse af Kana'ans land på Josuas tid og på Salomons tid. Men i dag ser vi, at det går i den modsatte retning. Israel giver bid for bid af „løftets land“ fra sig for en højst tvivlsom fred. Jerusalem er nedtrådt af fremmede folkeslag. Tempelhøjen er i dag stort set okkuperet af muslimer. De byggede en klippemoské der i 691 e.Kr. Det er den moské, som står der i dag sammen med en anden moské, Al-Aksa moskéen. Næst efter Mekka og Medina bliver muslimernes moskéer på tempelhøjen betragtet som deres tredje helligste sted i verden.

Rigtignok er israelitterne vendt tilbage til Jerusalem, men de har ikke genopnået kontrollen af tempelhøjen. De vil gerne bygge deres eget tempel på tempelhøjen, som blev endelig tilintetgjort af romerne i år 70 e.Kr., men fordi de ikke har kontrollen over tempelhøjen, kan de ikke genopbygge templet og genindføre den gamle jødiske religions ritualer. Indtil det sker, er de i virkeligheden ikke „vendt tilbage“ til Jerusalem. De mangler fuld kontrol og styring. De er ikke herre i eget hus.

Muslimerne har truet med „jihad“ (hellig krig), hvis deres herredømme bliver truet, eller deres helligdomme bliver skadet. Hvis israelerne skulle rive de to muslimske moskéer ned og okkupere hele tempelhøjen for at bygge deres eget tempel der, ja så ville der blive ganske stor ballade. Desuden er tempelhøjen i Jerusalem et helligt sted for både jøder, muslimer og nominelle kristne. Israel er i dag fortsat spredt og blandet med andre folkeslag - også i deres eget land. Gaderne betrædes af forskellige folkeslag. De har sine rettigheder. Jøderne må leve blandt ikke-jøder, og Bibelen siger, at det vil forblive sådan, indtil Jesus kommer igen.²⁶

Men hvorfor fokusere så meget på Midt-Østen? Bibelen åbenbarer, at den sidste konflikt vil blive en **global** konflikt. Alle verdens fordærvede kræfter vil slå sig sammen for at lave en ny verdensorden, en falsk fred, som bygger på menneskelige autoriteter og love. Bibelen siger, at det er dem, der strider mod Lammet (Kristus) og dem, der står på Lammet side.²⁷ Det er kun, når menneskene siger JA til Jesus, at der kan skabes en sand fred. „*Min fred giver Jeg jer,*“ siger Jesus, „*ikke den fred som verden giver.*“²⁸

Kildehenvisninger:

1. 1.Mose 12,1-4	13. Apsotlenes Gerninger 13,45-52	magteliten og den globale union!"	Åbenbaringen 21,7-8
2. 5. Mose 28,1-16; 2.Mose 15,26	14. Romerne 2,28-29	26. Lukas ev. 21,23-28	36. 1.Mose 15,18
3. Johannes ev.3,16	15. Galaterne 3,7+28-29	27. Åbenbaringen 17,12-14	37. 1.Konge 4,21; 2.Konge 9,26; 1.Krønike 5,9
4. Romerne 6,23; 1.Mose 2,17	16. Johannes 14,6; Johannes 3,16	28. Johannes ev. 14,27	38. Johannes ev.3,16-18; Prædikeren 12,13-14; Jakob 2,10-26
5. Romerne 8,3; Johannes ev.1,1-3+14; Hebræerne 2,14-17	17. Romerne 11,1-6	29. Åbenbaringen 13,3-10	39. Fra de Lutherske Bekendelsesskrifter, Konkordiebogen, norsk udg. 1957, s.539.
6. Hebræerne 2,14-18; Heb. 4,15-16	18. Galaterne 5,22; Johannes ev. 15,4-5; 1.Korinter 10,13	30. Åbenbaringen 17,12-14; Åbenbaringen 13,11-18; Åbenbaringen 16,13-14	40. J.H.M. D'Aubigne, „History of the Reformation“, bind 6, kap.9
7. Johannes ev.1,11	19. Åbenbaringen 14,1-12	31. Johannes ev. 14,1-3	41. 2.Korinter 3,18
8. Mattæus ev.21,33-45	20. Johannes ev. 15,4-5	32. Åbenbaringen 7,9	42. 2.peter 1,4
9. Mattæus ev.27,20-25; Johannes ev.19,15	21. Johannes ev. 14,6; Mattæus ev.1,21; Johannes ev.1,12; Apsotlenes Gerninger 4,12	33. Åbenbaringen 20,4	43. Johannes ev.1,1-4+14
10. Mattæus ev.21,42-45; Apostlenes Gerninger 4,8-12	22. Johannes ev.6,37	34. Zakarias 14,5+4+9	44. Åbenbaringen 14,12; Åbenbaringen 7,14
11. Daniel 9,24; (Profetisk tid: en dag for et år. Se Ezekiel 4,6 og 4.Mose 14,34)	23. Johannes ev.15,11-24	35. 1.Tessaloniker 4,15-17; Åbenbaringen 22,12; 2.Peter 3,10-14; Åbenbaringen 21,1-4; Åbenbaringen 20,7-15;	
12. Daniel 9,25-27	24. Åbenbaringen 13,3-18		
	25. Se hæftet „Hold øje med		

Bibelen åbenbarer, at pavemagten (Antikrist, skøgen, dyret fra havet) vil spille en central rolle i forsøget på at samle verden. De forsøger også i dag at samle verden under den katolske kirkes paraply, både på det økonomiske, politiske og religiøse område - og så samordner de deres kræfter. Bibelen siger, at „*hele verden vil følge undrende efter dyret*“ = pavemagten.²⁹

Vi ser i dag, hvordan verden forener sig, både gennem EU, EØS, GATT, FN, NATO, Vestunionen, fælles valuta og centralbank, internationale forbund og alliancer osv. Konflikten i Midt-Østen er en del af denne samling. Akkurat som Norge, Danmark, USA m.fl. skal ydmyges og indordne sig det internationale lovværk, sådan skal Israel og de arabiske stater underlægges det internationale lovværk og i hovedtræk styres deraf. I dag ser vi også, hvordan Israel og de arabiske stater ikke længere tager de store beslutninger alene i konflikten i Midt-Østen. De får parterne til at godtage løsninger, der er i harmoni med den globale socialisme. Det enkelte land må opgive sin selvstændighed og underlægge sig de internationale retningslinier.

Verden er i sandhed i færd med at samle sig i overensstemmelse med Bibelens endetidsprofetier.³⁰ Israel og de arabiske stater vil indgå som en del af den **globale samling**. Det er en del af den proces vi nu ser i Midt-Østen.

TIL ISRAEL ELLER TIL HIMMELEN?

Israel-tilhængerne tror, at Jesus skal komme igen og sætte sig på Davids trone i Jerusalem, og at der skal blive fred i 1000 år. Bibelen derimod siger, at de frelste skal til Himmelen sammen med Jesus. Lige før Jesus fór op til Himmelen, sagde Han: „*Jeg går bort for at gøre en plads rede for jer. Og når Jeg er gået bort og har gjort en plads rede for jer, kommer Jeg igen og tager jer til Mig, for at hvor Jeg er, dér skal også I være.*“³¹

I Åbenbaringen kapitel 4 står der, at Jesu trone er i Himmelen. Tre kapitler senere står der om de frelste, som står foran tronen og for Lammet - i Himmelen.³² I Åbenbaringen, kapitel 15, vers 2 beskrives de frelste, som står på glarhavet, frelste hjemme i Guds rige. De har sejret over dyret, dyrets billede, dyrets navns tal og over dyrets mærke.

Kære læser! Bibelen siger, at de troende - både de, der har ligget i gravene, og de, der lever, når Jesus kommer igen - skal **sammen** borttrykkes op i luften for at møde Herren. De skal til Himmelen. Der skal de være i 1000 år - ikke her på jorden.³³ Efter de 1000 år vil Jesus stige ned på jorden, på Oliebjerget. Da vil de frelste, som har været i Himmelen i 1000 år, være med på den nye jord. Bibelen beskriver denne begivenhed sådan: „*Og Herren min Gud kommer og alle de hellige med Ham.*“ „*På hin dag står Hans fødder på Oliebjerget østen for Jerusalem, og Oliebjerget skal revne midt over fra øst til vest og danne en vældig dal.*“ „*Og Herren skal være Konge over hele jorden.*“³⁴

Når det nye Jerusalem i sin strålende pragt kommer ned fra Himmelen, vil det blive på det sted, som er rensset og gjort klart til at tage imod den hellige by. Kristus sammen med Sit folk og englene vil drage ind i den.

Menneskene forsøger at skabe fred på jorden, gennem en ny verdensorden, gennem New Age osv. Men der vil aldrig blive fred på denne jord, før Gud har rensset og lutret denne klode ved ild. Da vil Satan og alle de gudløse blive tilintetgjort med ild. Efter det vil Gud skabe en ny himmel og en ny jord, og det nye Jerusalem vil få en speciel plads på den nye jord.³⁵

Lad os berede os på at kunne være med til Himmelen, når Jesus snart kommer for at hente Sine, sådan at vi senere kan opleve den nye jord og det nye Jerusalem... og mest af alt Jesus Kristus... og de frelste. Dette fremtidshåb er for alle - også for jøderne - såfremt vi og de tager imod Jesus Kristus, Messias, Frelseren NU.

Mange tror, at der vil blive en ny nådetid og en masseomvendelse, når Jesus kommer igen, og at Israel vil spille første violin i den proces. Men når Jesus kommer igen vil alles skæbne være afgjort. Da er det for sent at omvende sig. Da er regnskabet i Himmelen bøger gjort op. Da er det bestemt, hvem der kan komme med til Himmelen, og hvem der vil gå fortabt. Derfor gælder det for os om at berede vore liv på Jesu genkomst **NU**.³⁵

Tegnene i tiden tyder på, at Jesus Kristus snart kommer igen. Måtte du og jeg være beredt til at møde Jesus Kristus, verdens Frelser, med glæde!

Hovedansvarlig for denne traktat er **Kristen Informasjonstjeneste**, Bente og Abel Struksnes, Solberg, 3522 Bjonerøa, Norge. Se også vores homepage på <http://home.sol.no/abels/> – eller send os en e-mail på abels@online.no

Kontaktadresse i Danmark: box 2, 4653 Karise.

Følgende brochurer fås **GRATIS** ved henvendelse til dansk kontaktadresse:

- Hold øje med søndagslovene og „dyrets mærke“!
- Hold øje med den fælleskirkelige bevægelse!
- Hold øje med den karismatiske bevægelse!
- Hold øje med magtelite og den Globale Union! (Dette er et hæfte som har norsk og engelsk tekst). **GRATIS!**
- Vi kan også tilbyde videoen *EU og den Nye Verdensorden*. (Norsk tale.) **GRATIS!**

Vi vil også anbefale:

Bibeltrekurset fra „Ung Missionær“: Det får du ved henvendelse til „Ung Missionær“, box 2, 4653 Karise.

Det indbefatter 12 kursusbreve, som er ganske **GRATIS!** Nogle af emnerne, som bliver taget op er „Kamp i universet“, „Når livsgnistner slukkes“, „Bibelen og helse“, „Det er tydeligt – Han kommer snart“.

Brevkurset er for **alle aldersgrupper** fra ca. 14 år og opad.

Hvis du vil støtte udgivelsen af denne brochure, kan du sende dit bidrag til: Uni-bank, kontonummer: 2321 6872-897-680.

Venligst tag kontakt med os hvis du vil være med til at sprede denne brochure!

Vi vil også tilbyde bogen **„Konfrontation“**
– som omhandler endetiden –
GRATIS!
Bogen fås ved at henvende sig
til den danske
kontaktadresse.